

brugsejendomme mod afståelse af vederlagsareal foreslået ophævet, således at adgangen til erhvervelse af flere end 2 ejendomme nu kræver tilladelse, der gives, når forholdene taler derfor.

Overdragelse ved arv er dog holdt udenfor erhvervelsesbegrænsningen, og ligeledes er der foreslået sådanne overgangsbestemmelser, som sikrer de bestående forhold med hensyn til overdragelse inden for slægten.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

Til kap. I.

I kapitlet er samlet de bestemmelser, som vedrører landbrugspligtens afgrænsning, samt reglerne for pålæggelse og ophævelse af landbrugspligt.

Til § 1.

Bestemmelsen angiver, at landbrugspligtige ejendomme er undergivet reglerne i forslaget kapitel II-VII.

Til § 2.

I årene 1929-1935 gennemførtes en registrering af alle landbrugspligtige ejendomme, hvorved disse blev noteret i matrikel og tingbog som landbrugs-ejendomme (landbrug, gårdbrug, husmandsbrug eller gartneri). Denne notering er senere løbende ajourført med hensyn til tilladte nedlægninger og sammenlægninger m. v., og senere nyoprettede ejendomme er noteret på grundlag af indberetninger fra kommunalbestyrelserne og statens jordlovsudvalg. Det forekommer kun rent undtagelsesvis, at en af landbrugsloven omfattet ejendom ikke er blevet noteret i matriklen, og det er derfor ikke fundet betænkeligt at foreslå, at landbrugspligten nu fikses til de allerede noterede ejendomme, således at der herved tilvejebringes et administrativt klart og enkelt kriterium for hvilke ejendomme, der er landbrugsejendomme. Som en yderligere grund til at overgå til denne nye definition på landbrugsejendomsbegrebet kan anføres, at vurderingslovens bestemmelser om grundbeløb er ophævet ved lov nr. 363 af 18. december 1964, hvorved et af den hidtidige lovgivnings kriterier for landbrugspligten er bortfaldet.

Ved ændringen af landbrugsloven i 1963 blev det bestemt, at landbrugspligten skulle omfatte alle jorder, der ved en landbrugsejendoms seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi er medtaget under ejendommen, herunder også jorder, der ikke omfattedes af noteringen i matriklen. Bestemmelsen om den udvidede landbrugspligt er medtaget i forslaget § 2, 2. punktum, idet der endnu ikke er sket den fornødne ajourføring af noteringen i matriklen for så vidt angår de jorder, der ved

lovændringen blev pålagt landbrugspligt. Som bestemmelsen er formuleret, er den ikke at betragte som en overgangsbestemmelse, idet det ikke er muligt at afgøre, hvor lang tid det vil tage at gennemføre noteringen om den udvidede landbrugspligt. Ved udtrykket „den seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi“ forstås således den til enhver tid seneste vurdering af den pågældende ejendom. Det anses imidlertid for at være af betydning, at noteringsudvidelsen i matriklen gennemføres, så snart det er muligt. Det er i § 2, sidste punktum, foreslået, at arealer, der er udstykket fra en ejendom efter 1. september 1960, ikke skal være omfattet af den udvidede landbrugspligt, selv om de fremdeles er vurderet under den ejendom, hvorfra de er udstykket. Det følger modsætningsvis, at arealer, der før nævnte dato er tilladt frastykket en landbrugsejendom, påny er inddraget under landbrugspligten, hvis de fremdeles ejes og drives under den ejendom, hvorfra de i sin tid er udstykket, og som følge heraf stadig er vurderet under ejendommen.

For at gennemføre omsætningskontrol med de landbrugspligtige jorder, der endnu ikke omfattes af noteringen i matrikel og tingbog, må der foretages en ændring af udstykningsloven, jfr. det samtidig hermed fremsatte lovforslag. Endvidere forudsættes en ændring af vurderingslovens §§ 4 og 8 og af tinglysningsanordningen. Ændringerne tager sigte på at hindre, at arealer, der er vurderet under en landbrugsejendom, kan fravurderes og sælges, uden at landbrugsministeriets tilladelse til udstykning foreligger.

Definitionen af landbrugsejendomsbegrebet i forslaget § 2 vil få den virkning, at ejendomme, der i matriklen er noteret som gartnerier, men som er under 1 ha eller er oprettet som gartnerier uden beboelse i henhold til statshusmandslovens § 33, nu — i modsætning til tidligere — vil blive omfattet af landbrugslovens bestemmelser. Rent praktisk får dette imidlertid ingen betydning, sålænge der indestår Statslån i ejendomme, idet ejendommene er undergivet statshusmandslovens bestemmelser, som er strengere end landbrugslovens.

Da landbrugsejendomsbegrebet nu kun omfatter ejendomme, der er noteret i matriklen, er det ikke påkrævet at opretholde bestemmelsen i den gældende lovs § 1, stk. 2, om, at præstegårde og tjenestesteder m. v. ikke henregnes til landbrugsejendomme. For så vidt angår de til skovbrug hørende tjenestesteder bemærkes, at såfremt en sådan ejendom er noteret som landbrugsejendom, vil landbrugspligten kunne ophæves efter forslaget § 4, stk. 1, nr. 7, såfremt ejendommens jorder er pålagt fredskovspligt.